

AZ UTOLSÓ NAP A TÁBORBAN

JÉZUS úgy tervezte, hogy e csütörtököt, a húsvér testben megtestesült isteni Fiúként megéleendő utolsó szabad napját a földön az apostolaival és néhány hűséges és odaadó tanítványával tölti. Röviddel a reggeli befejezését követően, ezen a szép reggelen, a Mester a táboruk feletti egyik félreeső helyre vezette őket és ott számos igazságot tanított nekik. Bár Jézus a nap kora esti részében más beszédek tartott az apostoloknak, e csütörtök délelőtti beszéd az ő búcsúbeszéde volt az apostolok és a kiválasztott tanítványok vegyes tábori csoportja számára, melyben egyaránt voltak zsidók és nem-zsidók. A tizenkettek Júdás kivételével mind jelen voltak. Péter és több más apostol is észrevette Júdás távollétét, és némelyikük arra gondolt, hogy Jézus beküldte a városba valamilyen ügyben, valószínűleg azért, hogy előkészítse a közelgő páska-ünnepi dolgokat. Júdás nem is tért vissza a táborba késő délutánig, csak röviddel azt megelőzően, hogy Jézus elindult a tizenkettekkel Jeruzsálembe, hogy részt vegyenek az Utolsó Estében.

1. BESZÉLGETÉS A FIÚI ELISMERTSÉGRŐL ÉS AZ ÁLLAMPOLGÁRSÁGRÓL

¹ Jézus mintegy ötven megbízható követőjének csaknem két órán át beszélt és válaszolt számos kérdésükre a mennyország és az e világ országainak viszonyáról, az Istennél való fiúi elismerésnek és a földi kormányzatok állampolgárságának viszonyáról. E beszéd a kérdésekre adott válaszaival együtt a következőképpen összegezhető és fogalmazható újra mai nyelven:

² ¶ Az e világi országok, lévén anyagiak, gyakran szűkeségesnek látják, hogy fizikai erőt alkalmazzanak a törvényeik végrehajtása és a rend fenntartása érdekében. A mennyországban az igaz hívek nem folyamodnak fizikai erő alkalmazásához. A mennyország, lévén az Isten szellemtől született fiainak szellemi testvérisége, csak a szellem erejével hirdetik. Ez az eljárásbeli különbségtétel a hívek országának a világi kormányok országaihoz fűződő viszonyára utal, és nem érvényteleníti a hívek társadalmi csoportjainak azon jogát, hogy rendet tartsanak a soraikban és gondoskodjanak az engedetlen és méltatlan tagjaik megfegyelmezéséről.

³ Nincs semmi összeférhetetlenség a szellemi országbeli fiúi elismertség és a világi vagy polgári kormányzatbeli állampolgárság között. A hívő kötelessége, hogy megadja a császárnak, ami a császáré és az Istennek, ami az Istené. Nem lehet ellentmondás e két követelmény között, mert az egyik anyagi, a másik pedig szellemi, hacsak nem alakul

úgy, hogy egy császár arra vetemedik, hogy elbitorolja az Isten előjogait és megköveteli, hogy szellemi hódolatot és legfelsőbb szintű imádatot mutassanak irányában. Ilyen esetben csakis az Istent imádjátok, és közben törekedjétek arra, hogy felvilágosítsátok ezeket a félrevezetett földi uralkodókat és így velük is ismertessétek meg a mennyei Atyát. Szellemi imádatot ne mutassatok földi urak irányában; és a szellemi országért végzett küldetés előmozdítása során a fizikai erejét se alkalmazzátok azoknak a földi kormányoknak, melyek vezetőiből egyszer még hívek válhatnak.

⁴ A kibontakozó polgárosodás szemszögéből nézve az országbeli fiúi elismertség támogasson benneteket abban, hogy e világ országainak eszményi polgáraivá váljatok, hiszen a testvériség és a szolgálat képezi az országról szóló evangélium sarokkövét. A szellemi ország szeretetteljes hívása legyen az eredményes elpusztítója a földi országok hitetlen és háborúkedvelő polgárai gyűlöletkésztetésének. De ezek az anyagi beállítottságú fiak a sötétségben sohasem fogják megismerni a ti szellemi igazságfényeteket, hacsak nem közeledtek hozzájuk azzal az önzetlen társadalmi szolgálattal, mely a szellem gyümölcsozásának természetes növekménye lesz a hívek személyes élettapasztalásában.

⁵ Halandó és anyagi emberekként ti valóban a földi országok polgárai vagytok, és jó állampolgároknak kell lennetek, annál is inkább, ha már a mennyország szellemtől újjászületett fiai lettetek. A mennyország hit révén megvilágosodott és szellemben felszabadult fiaiként az ember iránti kötelezettség és az Isten iránti kötelezettség kettős felelősségével néztek szembe, miközben önként egy harmadik és szent kötelességet vállaltok: az Istent ismerő hívek testvériségének szolgálatát.

⁶ Ideigvaló urakat ne imádjatok, és ne alkalmazzatok ideigvaló hatalmat a szellemi ország előmozdításában; de a híveknek és a nem híveknek egyaránt mutassátok a szeretetteljes szolgálat igaz segédkezését. Az országról szóló evangéliumban ott lakozik a nagy Igazság Szelleme, és én rövidesen minden húsvér testre kiírasztom ugyanezen szellemet. A szellem gyümölcsei, a ti őszinte és szeretetteljes szolgálatotok, azok a társadalmi emelők, melyek a sötétség fajait felemelik, és az Igazság Szelleme lesz az erő-töket megsokszorozó emelőpont.

⁷ A hitetlen polgári előjárókkal szemben mutassatok bölcsességet és tanúsítsatok éleselméjűséget. Körültekintéssel mutassatok szakértő hozzáértést a kisebb nézeteltérések kisimításában és a csekély félreértések áthidalásában.

Minden lehetséges módon — a világegyetem urai iránti hűségen kívül mindenben — törekedjétek arra, hogy békében éljétek minden emberrel. Legyetek mindig olyan bölcsék, mint a kígyók, de olyan ártalmatlanok, mint a galambok.

⁸ Válgjatok minél jobb fiaivá a világi kormányoknak annak eredményeként, hogy az ország megvilágosodott fiaivá leteték; ennek hatására a földi kormányok vezetői is jobb urai lehetnek a polgári ügyeknek, amennyiben elhiszik a mennyországról szóló ezen evangéliumot. Az ember önzetlen szolgálatának és az Isten felvilágosult imádatának hozzáállása tegyen minden országban hívót a világ jobb polgárává, hogy az igaz állampolgárság és az ember ideigvaló kötelességei iránti tisztos odaadás támogathassa a mennyországbeli fiúi elismertség iránti szellemi felhívást, hogy így, az könnyebben elérhesse az országban nem hívó állampolgárt.

⁹ Amíg a földi kormányok vezetői arra törekednek, hogy vallási önkényurak fennhatóságát is gyakorolják, addig ti, akik elhiszitek ezt az evangéliumot, csak bajra, üldöztetésre, sőt halálra számíthattok. De maga az a fény, melyet a világ számára hordoztok, és még az a mód is, mellyel az ország ezen evangéliumáért szenvedtek és meghaltok, ezek végül önmagukban is meg fogják világosítani az egész világot, és a politika és a vallás fokozatos szétválását fogják eredményezni. Az országról szóló ezen evangélium állhatatos hirdetése egy napon minden nemzetet új és hihetetlen felszabaduláshoz, értelmi függetlenséghez és vallási szabadsághoz vezet.

¹⁰ Ama közelgő üldöztetések során, melyekre azok részéről kerül sor, akik gyűlölik az öröm és a szabadság ezen evangéliumát, ti gyarapodni fogtok és az ország erősödni fog. De az ezt követő időkben komoly veszélybe kerültök, mivel a legtöbb ember barátságosan beszél majd az ország híveiről és a magas beosztásban lévők közül sokan névlegesen elfogadják a mennyország evangéliumát. Tanuljatok meg hűségesek lenni az országhoz még a béke és a jólét idején is. Ne kísértsetek a titeket felügyelő angyalokat, hogy bajos utakra vezessenek titeket olyan szeretetteljes fegyelmezés gyanánt, melynek célja, hogy megmentsék a könnyen elsodródó lelketeket.

¹¹ Emlékezzetek, hogy azt a megbízást kaptátok, hogy hirdessétek az ország ezen evangéliumát — ama legfőbb vágyat, hogy megcselekedjük az Atya akaratát, melyhez azon legfelsőbb öröm társul, hogy hittel felismerjük az Istennél való fiúi elismertségünket — és nem szabad megengednetek, hogy bármi is eltérítse az ezen egy kötelesség iránti odaadásotokat. Válgják az egész emberiség előnyére a ti szeretetteljes szellemi segédkezésetek, megvilágosító értelmi közösségetek és felemelő társadalmi szolgálatotok

kiaradása; de ne engedjétek, hogy ezen emberbaráti munkáitok bármelyike vagy összessége elfoglalja az evangélium hirdetésének helyét. E nemes segédkezések azoknak a még nagyobb és még magasztosabb segédkezéseknek és átalakításoknak a közösségi melléktermékei, melyeket az ország híveinek szívében az Igazság élő Szelleme és az a személyes felismerés alakított ki, hogy a szellemtől született ember hite megadja az örökkévaló Istennel való élő közösség bizonyosságát.

¹² A polgári kormányok hatalma révén vagy a világi törvények beiktatása révén nem szabad törekednetek az igazság terjesztésére, sem pedig az igazságosság megteremtésére. Az emberek elméjének meggyőzésén mindig munkálkodhattok, de sohasem szabad arra vetemednetek, hogy kényszerítitek őket. Nem szabad elfelejtenetek az emberi tisztesség nagy törvényét, melyet igenlő formában tanítottam nektek: Amit szeretnétek, hogy az emberek megtegyenek veletek, azt tegyétek ti velük is.

¹³ Amikor az ország hívét felkéri a polgári kormány szolgálatára, hadd teljesítse az ilyen szolgálatot az ilyen kormány ideigvaló polgáraként, jöllehet az ilyen hívőnek a polgári szolgálatában fel kell mutatnia az állampolgárság minden olyan szokványos vonását, melyeket a halandó ember elméjének az örökkévaló Isten bent lakozó szellemével való megnevelés társulása szellemi megvilágosodása kiteljesített. Ha a hitetlen ember magas rangú köztisztviselői rangra juthat, akkor komolyan fel kell tennetek a kérdést, hogy az igazság gyökerei a szívetekben nem pusztultak-e ki az együttes szellemi közösség és a társadalmi szolgálat élő vizeinek hiányától. Az Istennél való fiúi elismerés tudatának kell megélnékítenie minden olyan férfit, nőt és gyermek egész életét, aki a birtokába jutott ilyen, az emberi személyiség minden eredendően meglévő képességét mozgósító erős késztetésnek.

¹⁴ Nem szabad tétlen rejtelemhívökké vagy szürke önmegtágadókká lennetek; ne válgjatok álmodozókká és magatokat elhagyóvá, egykedvűen bízva egy kitalált Gondviselésben, hogy majd az ellát benneteket még minden élet-szükségleti dologgal is. Valóban gyöngéden kell bánnotok a tévelygő halandókkal, türelmesen kell bánnotok a tudatlan emberekkel, és legyetek béketűrők az ingerlő kihívások közepette; de vitéznek kell lennetek az igazságosság védelmében, erősnek az igazság terjesztésében és erélyesnek az országról szóló ezen evangélium hirdetésében, egészen a föld határaiig.

¹⁵ Az országról szóló ezen evangélium élő igazság. Mondtam már nektek, hogy olyan az, mint a kovász a tésztában, mint a mustármag; és most azt mondom, hogy olyan, mint az élőlény ivadéka, mely, bár ugyanaz az élő

mag marad, nemzedékről nemzedékre biztosan új megnyilatkozásokban tárulkozik fel és az egyes, egymást követő nemzedékek sajátos igényeihez és feltételeihez való új alkalmazkodás csatornáiban megfelelően növekedik. A számotokra tett kinyilatkoztatás *élő kinyilatkoztatás*, és én azt szeretném, hogy az minden egyes egyénben és minden egyes nemzedékben megfelelő gyümölcsöt hozzon a szellemi gyarapodás, növekedés és alkalmazkodó fejlődés törvényei szerint. Ezen evangéliumnak nemzedékről nemzedékre egyre több életképességet kell mutatnia és egyre mélyebb szellemi erőről kell bizonyosságot tennie. Nem szabad megengedni, hogy pusztán a velem és az általunk megélt időkkel kapcsolatos szent emlékké, hagyománnyá váljon.

¹⁶ És ne feledjétek: Mi nem indítottunk közvetlen támadást azon személyek ellen vagy azok tekintélye ellen, akik Mózes székében ülnek; mi csak az új világosságot ajánlottuk nekik, melyet ők oly hevesen visszautasítottak. Mi csak azzal támadtuk őket, hogy lelepleztük az állításuk szerint általuk tanított és védelmezett igazságok iránti szellemi hűtlenségüket. E neves vezetőkkel és elismert urakkal csak akkor kerültünk összeütközésbe, amikor útját állták annak, hogy az emberek fiainak az országról szóló evangéliumot hirdessük. És még most sem mi vagyunk azok, akik támadják őket, hanem ők azok, akik a mi elpusztításunkra törnek. Ne feledjétek, csak arra kaptatok megbízást, hogy a jó híreket menjetek hirdetni. Nektek nem szabad a régi gyakorlatot támadnotok; az új igazság kovászat tegyétek ügyesen a régi meggyőződések közébe. Hadd végezze el az Igazság Szelleme a maga feladatát. Csak akkor kerüljön sor vitára, amikor azok, akik megvetik az igazságot, rátok kényszerítik azt. De amikor az eltökélt hitetlen támad rátok, ne habozzatok erőteljesen kiállni azon igazság védelmében, mely megmentett és megszentelt titeket.

¹⁷ Az élet viszontagságai közepette soha ne felejtsetek el szeretni egymást. Ne küzdjétek az emberekkel, még a nem hívőkkel se. Mutassatok irgalmat még azoknak is, akik rosszul bánnak veletek. Magatokat mindig elkötelezett állampolgároknak, egyenes iparosoknak, dicséretre méltó szomszédoknak, odaadó rokonoknak, megértő szülőknek és az Atya országának testvériségében őszintén hívőknek mutassátok. És a szellemem köztetek lesz, most és egészen a világ végéig.

¹⁸ ¶ Amikor Jézus befejezte e tanítást, már majdnem egy óra volt, és nyomban vissza is tértek a táborba, ahol Dávid és társai már elkészítették az ebédjüket.

2. EBÉD UTÁN

¹ A Mester hallgatóságából nem sokan voltak képesek akár csak részben is befogadni a délelőtti beszédét. Mind-

azok közül, akik meghallgatták, a görögök értették meg a legtöbbet. Még a tizenegy apostolt is összehavarták a jövőbeli politikai országokra és az ország híveinek egymást követő nemzedékeire vonatkozó utalásai. Jézus legodaadóbb hívei nem tudták a földi küldetésének küszöbön álló végét összeegyeztetni az evangéliumi tevékenységek távolabbi jövőjére vonatkozó eme hivatkozásokkal. A zsidó hívek némelyike érezni kezdte, hogy a föld legnagyobb szerencsétlensége fog bekövetkezni, de egy ilyen, küszöbön álló végromlást nem tudtak összeegyeztetni sem a Mester derűsen közömbös személyes hozzáállásával, sem a délelőtti beszédével, amelyben többször is utalt a mennyország ama jövőbeli történéseire, melyek hosszú időtávokat ölelnek fel és amelyek számos, egymást követő földi országgal vannak kapcsolatban.

² E nap delére az összes apostol és tanítvány értesült arról, hogy Lázár sietve elmenekült Betániából. Kezdték érzékelni a zsidó vezetők azon kíméletlen elszántságát, hogy egyszer s mindenkorra végezzenek Jézussal és a tanításával.

³ Zebedeus Dávid a jeruzsálemi titkos ügynökeinek munkája révén teljes mértékben tájékozott volt a Jézus le tartóztatására és meggyilkolására kidolgozott terv állásában. Mindent tudott Júdásnak az összeesküvésben betöltött szerepéről, de ezen ismereteit sohasem hozta sem az apostolok, sem semelyik tanítvány tudomására. Nem sokkal az ebédet követően félrehívta Jézust és nyíltan megkérdezte tőle, hogy tud-e erről — de e kérdésnél tovább nem jutott. A Mester, a kezét felemelve megállította, azt mondta neki: „Igen, Dávid, mindent tudok erről, és azt is tudom, hogy te tudsz erről, de ügyelj arra, hogy senkinek se szólj róla. Mindössze annyi a dolgod, hogy a szívedben ne kételkedj abban, hogy az Isten akarata végül érvényesülni fog.”

⁴ A Dáviddal folytatott eme beszélgetést egy hírvívő érkezése szakította félbe, aki Filadelfiából hozott hírt arról, hogy Abner értesülvén a Jézus meggyilkolására irányuló összeesküvésről most azt kérdezi, hogy elinduljon-e Jeruzsálembe. E futár ezzel az üzenettel sietett vissza Filadelfiába, Abnerhez: „Folytasd a munkádat. Ha eltávozom tőletek a húsvér testben, az csak azért van, hogy szellemben visszatérhessek. Nem hagylak el téged. Veled leszek végig.”

⁵ Fülöp nagyjából ekkor jött oda a Mesterhez és tette fel a kérdést: „Mester, minthogy közeleg a páska-ünnep, mit szeretnél, hol készüljünk az ünnepi étel elfogyasztására?” És amikor Jézus meghallotta Fülöp kérdését, azt felelte: „Menj és hozd ide Pétert és Jánost, és megadom nektek az utasításokat az estét illetően, hogy hol fogunk ma

együtt estebédelni. És ami a páska-ünnepet illeti, azt majd akkor kell eldönteni, miután ezt elvégeztük.”

⁶ Amikor Júdás meghallotta, hogy a Mester ezekről a dolgokról beszélget Fülöppel, közelebb húzódott, hogy kihallgassa a beszélgetést. Zebedeus Dávid azonban, aki a közelben állt, odalépett hozzá és beszédbe elegyedett vele, miközben Fülöp, Péter és János félrevonultak, hogy szót váltsanak a Mesterrel.

⁷ Jézus azt mondta hármójuknak: „Menjetek rögvest Jeruzsálembe, és ahogy átléptek a kapun, ott találtok egy férfit vizeskorsóval. Megszólít titeket, és ti kövessétek. Amikor elvezet titeket egy bizonyos házhoz, menjetek be utána és érdeklődjétek meg a házigazdánál, „Hol a vendégszoba, ahol a Mester elfogyaszthatja az estebédet az apostolaival?” És amint ezt megkérdeztétek, e háztulajdonos megmutat nektek egy nagy felsőszobát, mely teljesen be van rendezve és elő van készítve nekünk.”

⁸ A várost elérve az apostolok találkoztak a vizeskorsós emberrel a kapu közelében és követték őt János Márk házába, ahol a legény apja várta őket és megmutatta nekik az esti étkezésre előkészített felsőszobát.

⁹ És mindez annak a megegyezésnek az eredményeként alakult így, melyet a Mester és János Márk kötött előző nap délután, amikor egymagukban kint voltak a hegyekben. Jézus biztos akart lenni abban, hogy ezt az utolsó étkezést zavartalanul töltheti el az apostolokkal, és mivel úgy hitte, hogy ha Júdásnak előzetesen tudomása volna a találkozóhelyükről, megszervezhetné az ellenségeivel, hogy elfogják őt, ezért kötötte ezt a titkos egyezséget János Márkkal. Így Júdás nem szerzett tudomást a találkahelyükről egészen addig, amíg Jézus és a többi apostol társaságában meg nem érkezett a helyszínre.

¹⁰ ¶ Zebedeus Dávidnak sok egyeztetnivalója volt Júdással, így könnyedén meg tudta akadályozni, hogy Júdás kövesse Pétert, Jánost és Fülöpöt, melyet emez nagyon is meg akart tenni. Amikor Júdás átadott Dávidnak egy bizonyos pénzösszeget az ellátmányra, Dávid azt mondta neki: „Júdás, figyelembe véve a körülményeket, nem az volna jó, ha előre ideadnál nekem némi pénzt a tényleges szükségleteimre?” És egy pillanatnyi gondolkodás után Júdás azt felelte: „De igen, Dávid, azt hiszem ez bölcs dolog volna. Valójában, tekintettel a felkavarodott jeruzsálemi viszonyokra, úgy gondolom, hogy az volna a legjobb, ha minden pénzt átadnék neked. Összeesküvést terveznek a Mester ellen, és ha velem bármi történik is, az téged nem fog hátráltatni.”

¹¹ És Dávid így vette át az összes apostoli készpénzt és az összes letétbe elhelyezett pénz elismervényeit. Az apostolok másnap estéig nem értesültek erről az ügyletről.

¹² ¶ Nagyjából fél öt lehetett, amikor a három apostol visszatért és beszámoltak Jézusnak arról, hogy minden készen áll az estebédhez. A Mester nyomban készülődni kezdett, hogy a tizenkét apostolt a gyalogúton át elvezeti a betániai úthoz és onnan tovább Jeruzsálembe. És ez volt az utolsó út, melyet mind a tizenkettejükkel tett meg.

3. ÚTBAN AZ ESTEBÉDRE

¹ Megint csak arra törekedtek, hogy elkerüljék a tömegeket, melyek a Kidron-völgyön jártak át a Getszemáni liget és Jeruzsálem között, így hát Jézus és a tizenkettek átsétáltak az Olajfák hegyének nyugati ormán, hogy elérjék a Betániából a városba vezető utat. Ahogy ahhoz a helyhez közeledtek, ahol Jézus az előző estén elmondta a Jeruzsálem pusztulásáról szóló beszédet, öntudatlanul is megálltak, és onnan csendben figyelték a várost. Lévén, hogy egy kicsit korán volt még, és mivel Jézus nem akart átmenni a városon napnyugta előtt, így szólt a társaihoz:

² ¶ „Üljetek le és pihenjétek, én meg közben beszélgetek veletek arról, hogy rövidesen mi fog történni. Ezen évek során mindvégig testvéreteként éltem veletek, és megtanítottam nektek a mennyországgal kapcsolatos igazságot és kinyilatkoztattam nektek annak rejtelseit. És Atyám valóban sok csodát vitt véghez az én földi küldetésemmel összefüggésben. Ti mindennek tanúi voltatok és részeseivé váltatok annak a tapasztalásnak, hogy együtt dolgozhattok az Istennel. És tanúim leszték, hogy már előre figyelmeztettelek titeket, hogy rövidesen vissza kell térnem ahhoz a munkához, melyet az Atya adott; világosan elmondtam nektek, hogy itt kell hagynom titeket a világban, hogy ti vigyétek tovább az ország ügyét. E célból avattalak fel titeket Kapernaum hegyeiben. A velem kapcsolatban szerzett tapasztalatotok másokkal való megosztására most már készen kell állnotok. Ahogy az Atya engem e világra elküldött, úgy foglak én is titeket kiküldeni, hogy képviseljétek engem és befejezzétek az általam elkezdett munkát.

³ Szomorúsággal tekintetek le az amott levő városra, mert hallottátok szavaimat Jeruzsálem végéről. Előre figyelmeztettelek, hogy nehogy ti is odavesszetek a pusztulásában és ezzel késedelmet szenvedjen az országról szóló örömhír terjesztése. Hasonlóképpen figyelmeztetek, hogy óvakodjatok attól, hogy szükségtelenül veszélynek tegyétek ki magatokat, amikor eljönnek, hogy elvigyék az Ember Fiát. Én kénytelen vagyok menni, de nektek maradnotok kell, hogy tanúsítsátok ezt az örömhírt, amikor én már eltávoztam, éppen úgy, ahogy elrendeltem, hogy Lázár elmeneküljön az emberek haragja elől azért, hogy élhessen és terjessze az Isten dicsőségét. Ha az Atya akaratára az, hogy elmenjek, akkor semmit sem tehettek, ami

az isteni tervet megghiúsítaná. Vigyázzatok magatokra, mert különben titeket is megölnék. Az örömhírt a lelketek szellemerejével vitézül oltalmaztátok, de ne térjetekek olyan rossz útra, hogy bármiféle esztelen kísérletet tegyetekek az Ember Fiának megvédésére. Nekem nincs szükségem arra, hogy az ember keze védjen meg; a menny seregeit én már most igénybe vehetném; de én elszántam magam, hogy megcselekszem a mennyei Atyám akaratát, és ezért alá kell vetnünk magunkat mindennek, ami nagyon hamar elér minket.

⁴ Amikor e várost elpusztulni látjátok, ne felejtsetékek el, hogy ti már megkezdtétekek a végtelen szolgálat örökkévaló életét az örökké fejlődő mennyországban, sőt a mennyeknek országában. Tudnotok kell, hogy az Atyám világegyetemében és az enyémben sok lakóhely van, és hogy a fény gyermekeire olyan városok megnyilatkozása vár, melyeknek építője az Isten és olyan világoké, melyek megszokott életmódja az igazságosság és az igazság feletti öröm. Én elhoztam nektek a mennyországot ide a földre, de kijelentem, hogy ti mindannyian, akik hit révén beléptékek oda és ott is maradtok az igazság élő szolgálata révén, bizonyosan felemelkedtekek a magas világokra és ott ültékek majd velem az Atyám szellem-országában. De először készüljetekek arra

a munkára, és végezzétekek is el azt, melyet velem elkezdtecekek. Sok gyötrelmen kell átesnetek és sok szomorúságot kell elviselnetek — és e megpróbáltatások már most elétekek minket — és amikor befejeztétekek a munkátokat a földön, elétecekek örömömrre, éppen úgy, ahogy én is befejeztem Atyám munkáját a földön és most azon vagyok, hogy visszatérjek az ő kebelére.”

⁵ ¶ Amikor a Mester ezeket elmondta, felállt, és mindannyian követtecekek az Olajfák hegyéről lefelé, a városba. Az apostolok közül hármat kivéve senki nem tudta, hogy hová is mennek, mert az utat a szűk utcákban, a beálló sötétségben tettékek meg. A tömegek beléjük futottak, de senki sem ismerte fel őket, és így nem is tudhatták, hogy az Isten Fia halad el mellettük, amint az ország kiválasztott apostolaival való utolsó halandói találkozásjára tart. És az apostolok azt sem tudták, hogy az egyikük már csatlakozott az összeesküvéshez, hogy árulással az ellenségei kezére játssza a Mestert.

⁶ János Márk az úton végig követte őket, egészen a városig, és miután átléptékek a kapun, egy másik utcán rohant végig, s így az apja házánál üdvözölhette őket, amikor odaértekek.